

Om upphävande av mentalspenningarna.

LANDSKAPSNÄMNDENS framställning till Ålands
landsting om upphävande av mantalspenningarna.

Sedan Regeringen till 1924 års Riksdag avlåtit proposition till
lag om upphävande av mantalspenningarna, vilken lag enligt propositionen
avsågs bliva sålydande:

"Den skatt, som benämnes mantalspenningar,
skall från den 1 januari 1925 upphöra. Likväl
böra utestående rester av tidigare debiterade
mantalspenningar i stadgad ordning indrivas"

har Riksdagen, på statsutskottets framställning, godkänt förslaget
till lag men med följande tillägg:

"Avskaffandet gäller icke den av landskapet
Åland, jämlikt 21 § i lagen angående dess själv-
styrelse av den 6 maj 1920, tillkommande rätt
att för sina behov använda inkomsterna från
mantalspenningarna"

uti vilken lydelse lagen jämväl den 29 november 1924 av Presidenten
stadfästas, samt i rikets författningssamling publicerats.

Enligt ordelydelsen av 21 § i självstyrelselagen äger landskapet
ej mindre uppbära inkomsten av nu ifrågavarande skatt, utan att jämväl
om densamma besluta, vilket sistnämnda innebär att Landstinget kan den-

samma ändra eller avskaffa enligt egen prövning. Vid sådant förhållande synes det Landskapsnämnden, som om det av Riksdagens statsutskott beslutna tillägget i den föreslagna lagtexten saknar all verklig betydelse, varför Landskapsnämnden ej anser nödigt att uppehålla sig härvid.

Uti skrivelse för den 19 sistlidne december har emellertid Landstinget åt Landskapsnämnden uppdragit att till innevarande års session, för den händelse ifrågakomna skatt bleve inom republiken i övrigt avskaffad, inkomma med förslag till lagstiftning beträffande sagda skatt upphävande också inom landskapet.

Uti sin till Landstinget avlåtna framställning om motion till Finlands Riksdag angående avskaffande av grundskatten jämväl inom landskapet har Landskapsnämnden anfört de skäl, på grund varav Nämnden anser denna skatts upphävande inom landskapet påkallad, och får Landskapsnämnden för sin del framhålla, att i huvudsak enahanda motiv kunna åberopas för avskaffandet av jämväl mantalspenningarna. Dock föreligger härvidlag den skillnaden, att de orsaker, som ifråga om grundskattens avskaffande föranlett Nämnden att framhålla nödvändigheten av vederlags utgivande åt landskapet ur statsmedel, ej beträffande mantalspenningarna föreligga, då väl näppeligen någon rikets myndighet vid skatteutjämningsproceduren torde komma att yrka på att land-

